

ταλαιπωρίαν, ὅσῃν οἱ ποιήσαντες τὸν Γάγγην ἱερὸν ποταμόν. Χιλιάδες καὶ μυριάδες τοῦ λαοῦ παραιτοῦσι τὰς οἰκίας καὶ τὰ εἰρηνικά ἔργα των, δις ἢ τρίς τοῦ ἐνιαυτοῦ, πρὸς ἐπίσκεψιν διαφόρων ἀγίων τόπων τοῦ ποταμοῦ τούτου, χάνοντες τὸν καιρὸν, καὶ δαπανῶντες τὰ ἀργύριά των εἰς προσφοράς καὶ ἀναθήματα. Δαπανηρὰς ὁδοιπορίας ἐπιχειροῦνται πάντοτε πολλοὶ διὰ τὸ ἀπολάβωσι τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ τούτου, ἢ διὰ τὸ μεταφέρωσι τοὺς ἀσθενεῖς, τοὺς ἀποθνήσκοντας, τοὺς τεθνηκότας, ἢ τὰ ὅσῃ τῶν τεθνηκότων, εἰς τὰς ὄχθας του. Τινὲς ὁδεύουσι δύο καὶ τρεῖς μῆνας χάριν τῶν ὑδάτων τοῦ Γάγγου, καὶ πολλὰ χιλιάδες ἀποθνήσκουν, ἀπὸ δυσεντερίας καὶ ἐνδειαν, εἰς τὰς ὁδοιπορίας ταύτας. Πόσα ὑποφέρουν οἱ ἀσθενεῖς καὶ ἀποθνήσκοντες, ἐκτιθέμενοι ὑπαίθριοι εἰς τὰς δυσκρατίας τῆς ἀτμοσφαιρας ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ ποταμοῦ, καὶ πνιγόμενοι ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ ὕδατος, εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγραφῇ. Ἐν βραχυλογίᾳ, μόνον οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ τὰ πάντα Ἐφορῶντος ἐμποροῦν νὰ ἴδωσιν ὅλα τὰ σκληρὰ καὶ βδελυρὰ τὰ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ καὶ παρὰ τὸν ποταμὸν τοῦτον πραττόμενα· καὶ μόνον ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως δύναται νὰ ἐξελέγξῃ ὅλα τὰ σκότια ταῦτα ἔργα. Τότε δὲ καὶ οἱ Βραχμᾶνες αὐτοὶ θέλουν ἰδεῖν, ὅτι ἡ θεὰ τοῦ Γάγγου ὄχι μόνον δὲν ἐξήλειψε τὰς ἀμαρτίας τῶν λατρευτῶν της, ἀλλὰ καὶ μυριάκις ἐπηύξησεν αὐτάς.

#### Η ΠΟΛΙΣ NANKIN.

Η NANKIN εἶναι πόλις τῆς Κίνας, ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς ὀχθῆς τοῦ ποταμοῦ Γιαντσὴ-κιάνγ, πλησίον 32° Β. πλάτους καὶ 117° Α. μήκους, καὶ περὶ τὰ 120 μίλια ἐκ τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ. Ἦτο δὲ πρωτεύουσα τῆς Κινικῆς αὐτοκρατορίας μέχρι τοῦ τέλους τῆς δεκάτης τρίτης ἑκατονταετηρίδος, καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἡ μεγίστη πόλις ἐπὶ τῆς σφαίρας. Πρὸς παρῃστας τῆς τότε ἐκτάσεως αὐτῆς, λέγουσι τὰ Κινικά ἱστορικά ὑπομνήματα, ὅτι, ἂν δύο ἵππεῖς ἐξεκίνουν τὸ πρῶτ' ἀπὸ τὴν αὐτὴν πόλιν, καὶ ἔτρεχον περὶ τῆς πόλεως κατ' ἐναντίας διευθύνσεις, δὲν ἤθελον συναπαντηθῇ πρὸ τῆς ἐσπέρας. Τοῦτο βέβαια εἶναι ὑπερβολή. Ὅτε οἱ Ἰησουῖται κατεμέτρησαν τὴν πόλιν, διὰ τὸ νὰ κάμωσι σχέδιον αὐτῆς, εὗρηκαν τὴν περιφέρειάν της σχεδὸν 20 μιλίων· τοῦτο δὲ ἀρκετὰ συμφωνεῖ μὲ τὴν περιγραφὴν τοῦ Ἀγγλοῦ Ἑλλας, ὅστις λογαριάζει τὸ μεταξὺ τῆς παραποταμίου πύλης καὶ τοῦ Φαρφουρίνου Πύργου διάστημα ὡς ἑξ μίλια, καὶ λέγει ὅτι περιοχὴν τριακοντα μιλίων ἦτο πεποικιλμένη μὲ δάση, οἴκους, κήπους, ἀγροὺς, καὶ λόφους, καὶ περικεκλεισμένη ἐντὸς τοῦ ἐξωτερικοῦ τείχους, τὸ ὁποῖον σχηματίζει ἀνώμαλόν τι πολύγωνον. Ἀλλ' ὁλόκληρος ἡ περιοχὴ αὕτη δὲν εἶναι κεκαλυμμένη ἀπὸ οἴκους ἐκτισμένους εἰς τακτικὰς ὁδοὺς· μόνον περὶ τὸ τεταρτημόριον αὐτῆς κα-

λύπτει τὴν σήμερον ἡ πόλις, ἥτις κατέχει τὸ μέρος τὸ ἀπώτατον ἐκ τοῦ ποταμοῦ, περὶ τὰ ἑξ μίλια μακρὰν οὖσα τῶν ὀχθῶν του.

Ἡ πόλις αὕτη ἤρχισε νὰ σμικρύνεται ὁπότε ὁ Κουβλάν Χάν μετέφερε τὸν αὐτοκρατορικὸν θρόνον εἰς τὸ Πεκῖνον, ἔτι δὲ ταχύτερον, ὅτε τὰ ἑξ μεγάλα δικαστήρια, τὰ πρὸς καιρὸν ἐν Πεκίνῳ καὶ Νανκίν συνεδριάζοντα, προσεκολλήθησαν εἰς τὴν αὐλήν τοῦ Πεκίνου. Τοῦτου γενομένου, τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Νανκίν (ἡ νότιος αὐλή) μετεβλήθη εἰς τὸ Κιαννίγγ-τοῦ, ὡς καὶ σήμερον ἔτι καλεῖται εἰς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, μολοντί ὁ λαὸς ἐξακολουθοῦσι νὰ ὀνομάζωσιν αὐτὴν Νανκίν.

Ἡ σημερινὴ πόλις συνίσταται ἀπὸ τέσσαρας μεγάλας ὁδοὺς, παραλλήλους, διατεταγμένας δὲ ὀρθογωνίως ὑπὸ μικροτέρων. Διὰ μιᾶς τῶν μεγαλητέρων ὁδῶν ῥεεὶ στενὸν ποτάμιον, γεφυρωμένον ἐκ διαλειμμάτων. Αἱ ὁδοὶ δὲν εἶναι μὲν εὐρύχωροι, ἀλλὰ φαίνονται ὑπὲρ τὸ σύνηδες καθαφαί. Τὸ ἐν τοῖς τείχεσι μέρος, ὅπου κῆποι μόνον καὶ δάση βαμβοκαλάμων εὐρίσκονται σήμερον, διατέμεται εἰσὶ ἀπὸ λιδοστρώτους δρόμους, ὅθεν καὶ δύναται τις νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς περιοχῆς ἦσαν ποτὲ οἰκοδομαὶ ἀνηγερμέναι.

Ἀπὸ τὰ κτίρια τῆς Νανκίν τὰ μόνον δι' ἀρχιτεκτονικὴν ἀξιοσημείωτα εἶναι τινὲς τῶν πυλῶνων, καὶ ὁ περιβόητος Φαρφούρινος Πύργος, ὅστις συμπεριλαμβάνεται εἰς ἓνα τῶν ναῶν. Τὸ κτίριον τοῦτο εἶναι ὀκτάγωνον, καὶ ἱκανοῦ ὕψους κατ' ἀναλογίαν τῆς βάσεως· διότι τὸ μὲν ὕψος εἶναι ὑπὲρ τοὺς 200 πόδας, ἐκάστη δὲ πλευρὰ τῆς βάσεως μόνον 40 ποδῶν. Σύγκειται δὲ ἀπὸ ἐννέα πατώματα, ὅλα ὑσοῦφῃ, πλην τοῦ κατωτάτου, τὸ ὁποῖον εἶναι ὁπωσοῦν ὑψηλότερον τῶν ἄλλων. Ἐκαστον πάτωμα σύγκειται ἀπὸ μίαν αἵθουσαν, μ' ἐξωγραφημένην στέγην· ἐσωθεν κατὰ τοὺς τοίχους εἶναι τεθειμένα ἀγάλματα. Ὅλον σχεδὸν τὸ ἐσωτερικὸν εἶναι κεχρυσωμένον. Οἱ τοῖχοι εἶναι κατεσκευασμένοι ἀπὸ λειοτάτην πέτραν, ἡ πιθανώτερον ἀπὸ πλίνθους ἐκ λεπτῆς ἀργίλλου, δεκτικὰς ἐντυπώσεων, ὡς δεικνύουσι τὰ ἐπ' αὐτῶν σχήματα. Κατὰ τὸ ἐξωθεν μέρος τοῦ τοῖχου εἶναι λευκαί. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου πατώματος ἐξέχει πόδας τινὰς ὀροφὴ ἐκτισμένη κατὰ τὸν Κινικὸν τρόπον, ὑπ' αὐτὴν δὲ εἶναι πέρασμά τι κύκλῳ τοῦ πύργου. Εἰς τὰς ἐξεχούσας γωνίας τῶν ὀροφῶν τούτων κρέμονται μικροὶ κώδωνες, οἵτινες σημαίνουσι καὶ ὑπὸ τῆς ἐλαφροτάτης κινούμενοι αἶρας. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ πύργου εἶναι κόσμημά τι κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ κώνου τῆς ἐλάτης· λέγεται δὲ ὅτι εἶναι ὁλόχρυσον, ἀλλὰ πιθανὸν ὅτι εἶναι μόνον κεχρυσωμένον· στηρίζεται δ' ἀμέσως ἐπὶ ἀετώματος, καὶ ἔχει δακτυλίους τινὰς τριγύρω του. Ὁ πύργος οὗτος λέγουσι ὅτι ἐκτίζετο δεκαεννέα ἔτη, καὶ ὅτι δι' αὐτὸν ἐδαπανήθησαν 600,000 δίστηλα.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Νανκίν, ὅστις λέγεται ὅτι ἀνέβαινέ ποτε εἰς τέσσαρα ἑκατομμύρια, πιθανὸν ὅτι κατῆντησε τὴν σήμερον εἰς 800,000. Ἐχει μ' ὅλον τοῦτο

ἀκόμη πλεῖστα χειροτεχνήματα, ἐξαίρετως μεταξωτά καὶ πενθηρὰ ὑφάσματα (κρεπόνια), καὶ ἐνεργεῖ ἱκανὸν ἐμπόριον, τοποθετημένη οὕτως εἰς τὸ πολυανθρωπότεον μέρος τῆς αὐτοκρατορίας. Διὰ τῶν λιμένων Σοῦ-τσεου-φοῦ καὶ Σάγγ-χαὶ λαμβάνει μεγίστην ποσότητα γεννημάτων καὶ ἄλλων εἰδῶν. Μετακομίζονται δὲ δι' ὕδατος εἰς Νανκὶν, καθότι ὑπάρχουσι διάφοροι διώρυγες, αἱτινες συνδέουσι τὴν πόλιν μετὰ τὸν ποταμὸν, ὅστις ἀπέχει ἀπ' αὐτῆς πέντε ἢ ἑξήκοντα κατ' εὐθεΐαν γραμμὴν. Κατὰ τοὺς Ἰησουίτας, ἡ πόλις αὕτη φημίζεται καὶ ὡς ἡ καθέδρα τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, καὶ χορηγεῖ πλειότερους λογίους καὶ μεγάλους μανδαρίνους παρὰ πολλὰ ἄλλα ὁμοῦ πολυάνθρωποι πόλεις. Ἐχει προσέτι πλείστας βιβλιοθήκας· εἰς δὲ τὰ πολυάριθμα βιβλιοπωλεῖα τῆς εὐρίσκονται ἀφθόνης τὰ καλῆτερα συγγράμματα. Ὁ ἐνταῦθα κατασκευαζόμενος χάρτης λογίζεται ὁ κάλλιστος τῆς αὐτοκρατορίας.

#### Η ΜΩΡΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙΝ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝ ἄραγε ν' ἀκούωμεν τοὺς ἀνθρώπους, ὅταν ὁ Θεὸς ὁμιλῇ; Δύνανται οἱ τυφλοὶ καὶ ἁμαρτῆες σκόληκες τῆς γῆς νὰ διῃσχυρισθῶσιν ὅτι γνωρίζουν τί θέλει κάμειν ὁ Θεός, μᾶλλον παρὰ τὸν ὅστις ἦτον αἰωνίως εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Πατρὸς; Ὡς γὰρ, ὅποιος καὶ ἂν ᾔσῃ, ὅστις διῃσχυρίζεται ὅτι οἱ λόγοι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἄλογοι, ἀπίθανοι, ἢ ψευδεῖς, ἀνέβηκε ποτὲ εἰς τὸν οὐρανὸν, ἢ κατέβηκε εἰς τὸν ἄδην; ἐμέτρησε τὴν αἰωνιότητα, καὶ συνέλαβε τὸν ἄπειρον; “Ἐξιχνύσας τὰ βᾶθη τοῦ Θεοῦ; Ἐκατάλαβεν τὸν Παντοδύναμον μετ' ἐντέλειαν;” Δύνασαι νὰ μάς εἴπῃς πλειότερα παρ' ὅσα δύναται νὰ εἴπῃ ὁ ἀγαπητὸς αὐτοῦ Υἱός, εἰς τὸν ὅποιον εἶναι κεκρυμμένοι ὅλοι οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ γνώσεως; Ὁ ἀμυδρὸς λύχνος τοῦ σκιεροῦ λογικοῦ σου λάμπει καλῆτερα παρὰ τὸν λαμπρὸν τῆς διακαιοσύνης ἥλιον, καὶ πρέπει νὰ κατηγορῶνται ὡς μωροὶ καὶ ἄφρονες ὅσοι θέλουν νὰ περιπατῶσι μᾶλλον εἰς τὸ φῶς ἐκεῖνον, παρὰ εἰς τὸ τοῦ ἀνθρωπίνου λογικοῦ; Ὅχι· ἔως οὐ νὰ δυνῇ νὰ μάς φέρῃς ἀνώτερον διδάσκαλον τοῦ Χριστοῦ, ὅστις εἶναι ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, ἔως οὐ νὰ δυνῇ νὰ μάς δείξῃς ἀνθρώπον, ὅστις ἐστάθμισε τὰ ὅρη μετὰ τὴν παλάμην τῆς χειρὸς του, καὶ ἐμέτρησε τὸν οὐρανὸν μετὰ τὴν σπιθαμὴν του, ὅστις ἐξῆσεν εἰς τοὺς οὐρανούς αἰωνίως, καὶ δύναται ν' ἀποδείξῃ ὅτι γνωρίζει πλειότερα παρὰ τὴν Αὐτοσοφίαν, θέλομεν καὶ ὀφείλομεν ὅλοι νὰ προσηλωνώμεθα εἰς τὸν Χριστόν. Ἐδῶ ὑπάρχει βράχος, ὅλον δὲ τὸ ἐπίλοιπον εἶναι θάλασσα. Καὶ ποτὲ βέβαια ἡ ἀπιστία τῶν ἁμαρτωλῶν δὲν θέλει δυνῇ νὰ καταργήσῃ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν πίστιν, διότι “καὶ ἂν ἡμεῖς δὲν πιστεύωμεν, αὐτὸς πάλιν μένει πιστός. Οὔτε δύναται ποτε ν' ἀπαρνηθῇ ἑαυτόν.”

ΠΡΕΠΕΙ νὰ ἐνθυμώμεθα ὅτι πᾶς ὁ νῦν βδελυρὸς καὶ ἄγχος κακοῦργος ἦτο ποτὲ πρᾶον, ἄκακον, καὶ ἄλλον τέκνον, φιλοστόργως πιεζόμενον ἐπὶ τῆς μητρικῆς καρδίας, καὶ σύρον ἀπὸ τῶ ἀπαλῶν στήθεος τὴν ζωογόνον τρο-

φήν του. Κακὴ δὲ ἀνατροφή, ἐπιρροαὶ διεστραμμέναι, καὶ ἐξευτελίζοντα παραδείγματα φθείρουσι τὰ φίλτατα ἡμῶν, καὶ μεταμορφοῦσιν αὐτὰ εἰς θνητῶδεις ἄνδρας, οἵτινες ἐμπνέουσι φρίκην εἰς τὴν ἀνθρωπότητα διὰ μυσσίων καὶ τερατωδῶν ἐγκλημάτων.

#### ΠΕΡΙ ΟΣΤΡΑΚΟΔΕΡΜΩΝ.

[Συνεγραφή διὰ τὴν Ἀποθήκην ὑπὸ Ἰατροῦ Σαμίου.]

ΟΙΔΙΓΑ τινὰ γνωρίζομεν περὶ τῶν ἡθῶν καὶ τῆς διαίτης τῶν φεροίκων τούτων κατοίκων τῆς θαλάσσης. Μερικὰ ἐξ αὐτῶν διὰ τὴν κομψότητα καὶ καλλονὴν τῆς κόγχης τῶν εἶναι πολυζήτητα, καὶ ἐπέχουσι τόπον νομίσματος εἰς τὰ συναλλάγματα τινῶν ἀγροίκων ἐθνῶν, ἀναγγέλλουσι δὲ τὴν σοφίαν Ἐκεῖνου, ὅστις ἐστόλισε τὰ πτηνὰ μετὰ τὰ ποικιλόχροα πτερὰ των, καὶ ἐξωγράφισε τὰ ἄνθη τοῦ ἀγροῦ μετὰ τόσην ὡραιότητα. Οἱ περὶ Κογχολογίας πραγματευόμενοι φυσικοὶ διαιροῦσι κατὰ τάξεις, γένη, κτλ., τὰ διάφορα εἶδη τῶν ὀστρακοδέρμων, ἀλλ' ἡμεῖς ἐνταῦθα περιοριζόμεθα ἀπλῶς εἰς τὸ νὰ περιγράψωμεν ὀλίγα τινὰ χαρακτηριστικὰ ἰδιώματά των.

Ἡ Πίννα ἔχει τὴν ἰδιότητα τοῦ παράγειν εἶδος τι μετᾶξης, διὰ τῆς ὁποίας συνδέεται σφιγκτὰ πρὸς τὰς πέτρας. Εἰς Πάνορμον, πόλιν τῆς Σικελίας, συνάγουσι τὸ μεταξωτὸν αὐτὸ νῆμα τῆς Πίννης, καὶ ἀπὸ τὸ καθαρίσας, κατασκευάζουν χειρίδας καὶ περικημίδας στιλννοτάτου χρυσοβαφοῦς χρώματος. Ἡ Πίννα εἶναι τυφλὴ, ἀλλ' ἔχει συγκατοικον εἰς τὴν κόγχην της τὸν Πιννοτήραν, μικρὸν ὀξυδερκὴ καρκίνον, ὁ ὁποῖος ἐξέρχεται συχνὰ διὰ νὰ προμηθεύῃ τὴν εἰς ἀμφοτέρους ἀναγκαίαν τροφήν, καὶ ἐπιστρέφον κρούει ἐλαφρὰ τὴν θύραν τῆς οἰκοδεσποίνης του, ἥτις ἀνοίγει καὶ τὸν ὑποδέχεται προθύμως. Δὲν ἀρκεῖται μ' ὅλον τοῦτο νὰ πληρὸνῃ τὸ ἐνοίκιον του εἰς τροφάς· αὐτὸς ἔχει καὶ ἄλλην σημαντικωτέραν ὑπηρεσίαν, τούτεστι εἰδοποιεῖ τὴν ἀόμματον οἰκοδεσποινάν του, ὅταν ἡ Σηπία ἢ ὁ Πολύπους, ἐχθροὶ τῆς θανάσιμοι, ᾔναι πλησίον, καὶ οὕτω συντείνει συχνάκις εἰς τὴν σωτηρίαν της. Ἡ ὑποβρύχιος αὕτη συμμαχία δὲν διέφυγε τὴν παρατήρησιν τῶν παλαιῶν· ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ὁ Πλίνιος μάλιστα ἀναφέρουν, ὅτι σπανίως ἡ Πίννα εὐρίσκεται χωρὶς τὸν πιστὸν τοῦτον ὑπερασπιστὴν καὶ προμηθευτὴν της.

Ὁ Σωλήν, οὕτω καλούμενος διὰ τὸ ἐπίμηκες συριγῶδες σχῆμά του, εἶναι προικισμένος μετὰ ὄργανα ἐπιστάδεια εἰς τὸ σκάπτειν· τὰ μεταχειρίζεται δὲ μόνον διὰ νὰ ἀνοίγῃ εἰς τὴν ἄμμον σπήλαιον ὡς δύο ποδῶν τὸ βάθος, ὅπου κλείεται κατ' ἀρέσκειαν διάγων μονήρη βίον ἀναχωρητοῦ.

Ἡ Φωλᾶς, ὥσπερ ἐπιδέξιος λατόμος, σκάπτει τὸ σπήλαιόν της εἰς τὰς πέτρας, ὅπου καταφεύγει ὁσάκις θέλει νὰ κρυφθῇ. Μολονότι δὲ τὰ κινήματά της εἶναι βραδέα, καὶ τὰ μέλη της ἀνίσχυρα, εἰσδύει μ' ὅλα ταῦτα εἰς τοὺς σκληροτέρους βράχους, ἐνῶ εἰσέτι εἶναι νέα καὶ ἀδύνατος, καὶ οὕτω ἀπὸ τὸ βάθος τῆς ὑποθαλασσίου φωλεᾶς της διδάσκει τὸν ἀνθρώπον τί δύναται νὰ κατορθώσῃ ἡ ἐπιμονή.